

Billyjeva priča¹

Billy je bio moj najbolji prijatelj. Upoznali smo se u prvom razredu i naše prijateljstvo je odonda raslo i razvijalo se. Zapravo smo odrasli kao tim, sve proživljavajući zajedno. Putovali smo zajedno, učili zajedno, čak smo i u školskoj nogometnoj momčadi igrali zajedno. Billy i ja bili smo u školi poznati kao hladnokrvni dečki i vodili smo grupu. Uvijek su nas pozivali na zabave.

Prošle godine kad smo Billy i ja krenuli u gimnaziju, zabave su se počele mijenjati. Nevinost i čistoća zamijenile su se alkoholom i drogom. Bili smo novi u školi, a stariji dečki, pogotovo oni iz nogometnog kluba, htjeli su nas na tim zabavama malo opustiti. Da bi to učinili napili su nas. Billy i ja uskoro smo počeli piti svakog vikenda. Ni moji ni Billyjevi roditelji nisu nikada ništa posumnjali jer su bili previše zauzeti našim rezultatima u nogometu i ocjenama u školi. 14. Studenog 1992. moj nogometni klub osvojio je finalnu utakmicu kupa i time se počeo spremati za državno prvenstvo. Klub je to htio proslaviti i vratar naše momčadi odlučio je organizirati zabavu istoga dana. Billy i ja bili smo jedini s druge godine koji smo igrali na toj utakmici i pokazali se iznenađujuće dobro. Imali smo razloga za slavlje i bili smo spremni napiti se. Ta noć zvučala je još bolje kad sam saznao da moji roditelji izlaze. Billy i ja odlučili smo početi piti kod mene, prije zabave, i na zabavu otići pripiti.

Kad je Billy stigao u 18.30, nazdravio sam mu šampanjcem. Ubrzo smo ispili cijelu bocu. Onda sam pronašao drugu – votku, i počeli smo redati zdravice: jednu za dobivenu utakmicu, jednu za upis u školu, jednu za popularnost, i tako redom. Do osam sati bili smo pijani, ali nismo ni pomislili da propustimo veliku zabavu, pa smo krenuli. Ja sam vozio; zapravo se ni ne sjećam ostatka večeri. Sjećam se da su me probudile sirene kola hitne pomoći, da sam vidio vjetrombran obliven krvlju. Vozio sam 80 km na sat na zavoju i udario u drvo. Billy je proletio kroz prednje staklo i pao 15 metara daleko u šumu. Ostao je na mjestu mrtav. Ja sam, srećom, bio vezan sigurnosnim pojasom i spasio se. Izvukao sam se sa samo nekoliko ogrebotina. Ali nikada neću pobjeći od psihološkog mučenja. Nedostaje mi Billy i iskreno želim da sam poginuo ja, a ne on. Strašno mi je žao. Uhapšen sam ne samo zbog pijanstva u maloljetnoj dobi i vožnje u pijanom stanju već i optužen za ubojstvo drugog stupnja svojeg najboljeg prijatelja.

¹ Susan Shapiro,(1992.) Alkohol i ostale droge, Zaklada „Otvoreno društvo“ Hrvatska, Zagreb